

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 12.7.2006
KOM(2006) 382 slutlig

2006/0133 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om roaming i allmänna mobilnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG
om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och
kommunikationstjänster**

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2006) 925}

{SEK(2006) 926}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Förslagets grund och syften**

Att kunderna till mobila elektroniska kommunikationstjänster skall kunna använda sina mobiltelefoner för att ringa och ta emot samtal när de reser utomlands (internationell roaming) är en viktig del av tjänsten och ett viktigt bidrag till hela EU:s sociala och ekonomiska välfärd. De höga priser som mobiltelefonanvändarna får betala för denna tjänst har dock av konsumentorganisationer, regleringsmyndigheter och beslutsfattare i hela EU identifierats som ett bestående problem. Under de senaste åren har flera åtgärder vidtagits för att lösa problemet inom ramen för det befintliga regelverket, men de tillgängliga instrumenten har visat sig vara otillräckliga för att sänka priserna till en nivå som motsvarar de underliggande kostnaderna för tillhandahållandet av de ifrågavarande tjänsterna.

Syftet med detta förslag är därför att ändra det befintliga regelverket för elektronisk kommunikation för att tillhandahålla en lämplig rättslig grund för effektiva och snabba åtgärder för att åstadkomma väsentliga minskningar av avgiftsnivåerna för mobil roaming i hela EU på ett harmoniserat sätt. Detta skall uppnås genom att man ser till att de priser som betalas av den som använder offentliga mobila nät för roamingtjänster vid resor inom gemenskapen inte är omotiverat högre än de taxor som betalas när användaren ringer inom sitt hemland (principen om en ”europaisk hemmamarknad”).

Den mekanism som valts för att uppnå detta mål på ett proportionerligt sätt är att fastställa ett pristak för de landbaserade mobiltelenätens operatörer inom EU för tillhandahållande av roamingtjänster för rösttelefoni mellan medlemsstater på slutkunds- och grossistnivå.

- **Allmän bakgrund**

Problemet med höga roamingavgifter för mobiltelefonikunder på resa i Europa uppmärksammades först i mitten av 1999, då kommissionen beslutade att genomföra en sektorundersökning omfattande nationella och internationella roamingtjänster. Detta ledde till att kommissionen inledde förfaranden om överträdelse av artikel 82 i fördraget mot vissa mobiltelefonoperatörer i Förenade kungariket och Tyskland.

Internationell roaming erkändes också som en fråga för eventuell förhandsreglering vid antagandet av 2002 års lagpaket om elektroniska kommunikationer, genom identifieringen av den nationella grossistmarknaden för tillhandahållande av internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät i kommissionens rekommendation av den 11 februari 2003 om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation.

Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter (ERG) påpekade i maj 2005 att slutkundspriserna var mycket höga utan att det fanns någon klar motivering för detta; att detta verkade bero på både höga grossistpriser som togs ut av värdlandets nätoperatör och, i många fall, kundens egen nätoperatörs höga pålägg på slutkundspriset; att sänkningar av grossistpriserna ofta inte överfördes på slutkundspriset; och att kunderna ofta saknade tydlig information om taxorna för roaming.

I oktober 2005 uppmärksammade kommissionen problemet med höga avgifter för internationell roaming och bristen på öppenhet i fråga om priserna genom att lägga ut en webbplats med konsumentinformation som inte bara bekräftade det faktum att taxorna i många fall är uppenbart för höga, utan också visade på prisvariationer i EU som inte kunde motiveras för samtal med samma egenskaper.

I sin resolution om EU:s lagstiftning och marknader på området för elektronisk kommunikation 2004 av den 1 december 2005 välkomnade Europaparlamentet kommissionens initiativ om öppenhet inom området internationell roaming och uppmanade kommissionen att utveckla nya initiativ för att sänka de höga kostnaderna för gränsöverskridande mobiltelefontrafik.

I december 2005 framhöll ERG för kommissionen sina farhågor om att de åtgärder som vidtogs av de nationella regleringsmyndigheterna inte skulle lösa problemet med för höga priser, och påpekade att roaming utgör en undantagsfråga där de uppenbara nackdelarna för konsumenten inte kommer att lösas genom tillämpning av ramverket.

I mars 2006 påpekade Europeiska rådet i sina slutsatser att sänkta avgifter är av vikt för konkurrenskraften, mot bakgrund av att en mer fokuserad, effektiv och integrerad politik för informations- och kommunikationspolitik både på europeisk och på nationell nivå är nödvändig för att den förnyade Lissabonsstrategins mål för ekonomisk tillväxt och produktivitet skall kunna uppnås.

En del operatörer har annonserat sina planer på att sänka priserna för internationella roamingtjänster som svar på EU-initiativen, men det har inte förekommit någon allmän respons i branschen som skulle kunna bidra till att uppnå förslagets mål utan att det krävs lagstiftande åtgärder. Det finns i synnerhet inga garantier för att alla kunder som köper denna tjänst kommer att få den nytta av sänkta priser som förslaget innebär.

Detta förslag syftar därför till att skapa en harmoniserad rättslig grund för sådana åtgärder som skulle underlätta fullbordandet av den inre marknaden för elektroniska kommunikationer.

- **Befintliga bestämmelser på förslagets område**

EU-lagstiftningen och den nationella konkurrenslagstiftningen ger de behöriga myndigheterna rätt att sanktionera enskilda företags konkurrensbegränsande beteende. Konkurrenslagstiftningen är emellertid inriktad på de enskilda företagens verksamheter och kan därför inte tillhandahålla en lösning som kan skydda alla användares och marknadsaktörers intressen inom gemenskapens marknad för e-kommunikationer.

Det befintliga regelverket för elektroniska kommunikationer tillhandahåller en mekanism för att införa förhandsreglering med krav på företagen inom sektorn för elektronisk kommunikation, på grundval av identifiering av de relevanta marknader som kan bli föremål för förhandsreglering och en process för marknadsanalys som genomförs av tillsynsmyndigheterna. Detta medför att tvingande reglering införs när företag befinner sig vara dominanta på den relevanta marknaden. Den nationella grossistmarknaden för tillhandahållande av internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät har identifierats som en sådan relevant marknad. Å andra sidan har ingen slutkundsmarknad för tillhandahållandet av sådana tjänster identifierats som en relevant marknad, eftersom roamingtjänster på slutkundsnivå inte köps för sig utan som en del i ett större slutkundspaket. Följaktligen har det på grund av de särskilda egenskaper som kännetecknar marknaden för internationella roamingtjänster, och tjänsternas gränsöverskridande natur, inte varit möjligt för lagstiftaren att med hjälp av dessa förfaranden göra något åt de höga priserna på internationella roamingtjänster.

Det kan hävdas att EU-lagstiftningen kan ge utrymme åt medlemsstaterna att ta itu med de problem som har identifierats på marknaden för internationella roamingtjänster genom andra lagstiftningsåtgärder, till exempel konsumentskyddslagstiftningen. Med tanke på att de internationella roamingtjänsterna är av gränsöverskridande natur och att grossisterna finns i andra medlemsstater än de slutkunder som använder tjänsterna skulle dock sådana lagstiftningsåtgärder från medlemsstaternas sida vara ineffektiva och ge olika resultat i olika delar av gemenskapen, utan den harmonisering som detta förslag kan säkerställa.

Det befintliga EU-regelverket (artikel 19 i ramdirektivet 2002/21/EG) gör det möjligt för kommissionen att utfärda rekommendationer om harmonisering av genomförandet av direktivets bestämmelser. En sådan rekommendation på detta område skulle dock inte vara effektiv, eftersom den inte skulle vara rättsligt bindande och de medlemsstater till vilken den skulle riktas skulle ändå bara ha tillgång till de befintliga regleringsinstrumenten.

Grossist- och slutkundsledet har mycket speciella egenskaper som motiverar exceptionella åtgärder utöver de mekanismer som annars finns att tillgå inom ramen för telekompaketet.

- **Överensstämmelse med unionens övriga politik och mål**

Detta förslag är i linje med den reviderade Lissabonstrategin för främjande av tillväxt och sysselsättning genom större konkurrenskraft och kommissionens därmed sammanhängande initiativ i2010. Vikten av att sänka priserna för internationell roaming inom gemenskapen erkändes uttryckligen av Europeiska rådet i mars 2006.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

- **Samråd med berörda parter**

Samrådsmetoder, branschmålgrupper och respondenternas allmänna profil

Kommissionen genomförde ett samråd i två faser i början av 2006¹. Under den första fasen efterfrågades allmän återkoppling på de övergripande principerna. Kommissionen lanserade sedan en andra omgång med ett mer konkret regleringskoncept som grund för diskussionerna. Under de två faserna mottogs 152 inlägg från olika intressenter, bland andra operatörer, nationella tillsynsmyndigheter, medlemsstater, handelsorganisationer, användarorganisationer.

Sammanfattning av svar och hur de har tagits i beaktande

Samrådet har visat att kommissionens mål att sänka avgifterna för roaming har ett brett stöd bland medlemsstaterna, tillsynsmyndigheterna, konsumentorganisationer och till och med hos en del operatörer. De flesta av operatörerna har förklarat sig vara emot reglering och hävdade att det råder konkurrens på marknaden och att priserna är på väg ner, men en del har föreslagit självreglering eller någon annan form av reglering.

¹ Den första fasen ägde rum mellan 20.2.2006 och 22.3.2006 och den andra mellan 3.4.2006 och 12.5.2006. Resultaten finns tillgängliga på [http://ec.europa.eu/information_society/activities/roaming/internal_market/consultation/index_en.htm].

Till följd av de inlägg som mottagits har kommissionen anpassat sitt ursprungliga koncept med ”principen om hemmapriser”, som skulle ha kopplat priserna för internationell roaming till de priser som roamingkunderna betalar för motsvarande samtal som kopplas i deras hemmanät, och i stället infört konceptet ”principen om en europeisk hemmamarknad”, enligt vilken roamingpriserna tillnärmas de inhemska priserna genom tillämpning av ett gemensamt EU-omfattande pristak, för att därigenom uppnå en hög grad av skydd för användarna samtidigt som man bevarar konkurrensen.

- **Insamling och utnyttjande av expertkunskap**

Det fanns inte något behov av extern expertis utöver de bidrag från de berörda parterna som inhämtats i samband med det offentliga samrådet.

- **Konsekvensbedömning**

Vid den konsekvensbedömning som gjordes för detta förslag granskades följande alternativ: ingen förändring, självreglering, samreglering, mjuk lagstiftning och riktad reglering.

”Ingen förändring” skulle innebära att man förlitar sig på att marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen kommer att lösa problemet medan man fortsätter att använda sig av de befintliga regleringsinstrumenten och konkurrenslagstiftningen. Det kan framhållas att de nationella tillsynsmyndigheterna redan har uppgivit att de befintliga regleringsinstrumenten inte räcker till för att hantera detta problem.

Självreglering och samreglering har också övervägts, men hittills har inte branschen tagit några generella initiativ för att föreslå sådana åtgärder. Risken för att en del konsumenter fortfarande kommer att ha extremt höga avgifter trots att genomsnittspriserna sänks skulle kunna undergräva det övergripande syftet med dessa åtgärder.

Alternativet att hantera frågan genom rekommendationer och annan mjuk lagstiftning analyserades också. Med tanke på att problemet med höga konsumentpriser för internationell roaming är strukturellt till sin natur, och givet det faktum att de befintliga bestämmelserna inom EU:s regelverk för elektronisk kommunikation har visat sig vara otillräckliga för att lösa problemet, var det dock uppenbart att initiativ som inte ändrar den rättsliga ramen för avhjälpan åtgärder inte skulle kunna uppnå de önskvärda målen.

Inom det breda alternativet riktad reglering analyserades tre olika tillvägagångssätt: reglering enbart i grossistledet, reglering enbart i slutkundsledet och en kombination av båda.

Att införa reglering enbart i grossistledet skulle bara åtgärda problemet med höga avgifter mellan operatörerna, men inte garantera att de lägre grossistpriserna skulle överföras till slutkundpriserna, med tanke på att det inte finns någon konkurrenspress på operatörerna att göra detta. Målet att åstadkomma väsentliga sänkningar av slutkundspriset för europeiska roamingkunder skulle därför inte kunna garanteras.

Reglering enbart på slutkundsnivå övervägdes också, eftersom detta skulle hantera problemet direkt. Men ett sådant tillvägagångssätt skulle lämna grossisterna åt sidan och därmed kanske utsätta mindre operatörer för ett pristryck som skulle kunna leda till nerläggning av tjänster i stor skala.

Slutligen granskades en kombination av reglering på grossist- och slutkundsnivå, med flera olika varianter. Slutsatserna av konsekvensbedömningen var att ett sådant kombinerat tillvägagångssätt med reglering på både grossist- och slutkundsnivå, med inrättande av gemensamma EU-omfattande pristak på båda nivåerna, ger den optimala lösningen.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA INNEHÅLL

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Enligt förslaget inrättas, på grundval av principen om en ”Europeisk hemmamarknad”, EU-omfattande pristak för de avgifter som operatörer av mobiltelefonnät får ta ut på grossistnivå för tillhandahållande av roamingtjänster för mobila rösttelefonisamtal som görs från ett värdnät i gemenskapen till ett allmänt telefonnät som också finns inom gemenskapen.

Gränserna för pristaket skall ta hänsyn till skillnaderna mellan de underliggande kostnaderna för å ena sidan tillhandahållande av internationella roamingtjänster för samtal till en destination inom ett besökt land, och å andra sidan samtal till hemlandet eller ett tredje inom Europeiska unionen. Förslaget föreskriver därför ett lägre tak för grossistpriser för den förstnämnda kategorin samtal (två gånger EU-genomsnittet för priserna för mobilterminering för mobilnätoperatörer med betydande marknadskraft) och ett högre pristak för den sistnämnda kategorin (tre gånger EU-genomsnittet för priserna för mobilterminering för sådana operatörer).

För att se till att priserna för tillhandahållandet av mobila roamingtjänster på slutkundsnivå inte pressas upp, föreskrivs också i förslaget skyddande pristak på slutkundsnivå för samma kategorier av roamingsamtal, vilket fastställs till 130 % av den tillämpliga gränsen för grossistpriser.

I enlighet med principen om en europeisk hemmamarknad och för att se till att de taxor som roamingkunder betalar för att ta emot samtal med roaming utomlands i EU bättre återspeglar de faktiska kostnader som deras mobiloperatörer har för tillhandahållandet av tjänsten, föreskrivs det i förslaget också att sådana taxor inte skall överskrida ett visst maximipris.

Pristaken för slutkundstaxorna för reglerade roamingsamtal kommer att bli rättsligt bindande sex månader efter det att den föreslagna förordningen träder i kraft.

Förslaget syftar till att främja insyn för slutkundstaxor genom att mobiloperatörerna blir skyldiga att på begäran ge gratis personanpassad information om roamingavgifter i slutkundsledet till roamingkunderna. Kunderna skall kunna välja om de vill ha informationen som SMS (Short Message Service) eller som röstmeddelande på sin mobiltelefon. Dessutom skall mobiloperatörer tillhandahålla upplysningar om roamingtaxor när abonnemangen tecknas, och därefter med regelbundna mellannrum och om betydande ändringar av roamingtaxorna förekommer.

Förslaget ger vidare de nationella tillsynsmyndigheterna befogenheter och ansvar för att se till reglerna efterlevs, i linje med deras befintliga roll enligt EU:s regelverk för elektronisk kommunikation. De nationella tillsynsmyndigheterna blir dessutom skyldiga att övervaka utvecklingen av slutkunds- och grossistpriser för tillhandahållande av röst- och datakommunikationstjänster, inbegripet SMS och MMS (Multimedia Message Service) till mobilkunder vid roaming inom EU.

Slutligen ändras genom förslaget bestämmelserna i det befintliga regelverket, särskilt ramdirektivet (2002/21/EG), för att erkänna den specifika status som åtgärderna enligt förslaget får inom det regelverket och för att se till att de allmänna bestämmelserna i regelverket fortsätter att tillämpas på de roamingtjänster som regleras av förslaget (med förbehåll för de specifika kraven).

- **Rättslig grund**

Artikel 95 i EG-fördraget

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån som förslaget inte avser ett område där gemenskapen är ensam behörig.

Med tanke på att de roamingtjänster som omfattas av den föreslagna åtgärden är gränsöverskridande till sin natur, vilket innebär att de operatörer som tillhandahåller roamingtjänster på grossistnivå finns i en annan medlemsstat än slutkundens hemmaleverantör, och med tanke på att de föreslagna åtgärderna kräver att det befintliga regelverket på EU-nivå ändras, skulle inte förslaget kunna uppnås enbart genom åtgärder från de enskilda medlemsstaternas sida.

Det finns en risk att åtgärder enbart från medlemsstaternas sida för att lösa det problem som förslaget omfattar skulle strida mot det befintliga regelverket på EU-nivå (om detta inte ändras) eller ge olika resultat och därmed äventyra fullbordandet av den inre marknaden.

Eftersom tillhandahållandet av mobila roamingtjänster inom gemenskapen är en tjänst som till sin natur påverkar alla medlemsstater och berör intressen för parter i olika medlemsstater samtidigt, är det viktigt med ett harmoniserat tillvägagångssätt på EU-nivå för att garantera en samstämmig tillämpning och för att säkerställa att konsumenternas och företagens intressen skyddas i alla medlemsstater.

Eftersom den föreslagna åtgärden kräver ändring av det befintliga regelverket på EU-nivå för elektroniska kommunikationer och inrättandet av gemensamma skyddstak för mobiltelefonanvändare och operatörer på en icke-diskriminerande grund i hela gemenskapen, kan inte förslaget syften uppnås av medlemsstaterna på ett säkert, harmoniserat och snabbt sätt. Det kan därför uppnås på ett bättre sätt av gemenskapen.

Förslaget överensstämmer därför med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Det alternativ för reglerande åtgärder som valts för detta förslags syften innebär minsta möjliga inverkan på de berörda företagens kommersiella beteende. Fastställandet av skyddande pristak på grossist- och slutkundsnivå garanterar minsta möjliga snedvridning av konkurrensvillkoren i enlighet med målen, eftersom det bevarar operatörernas frihet att konkurrera och differentiera sina erbjudanden inom ramen för de skyddsgränser som föreskrivs. Av de regleringsalternativ som har övervägts är detta också det som innebär minst risk för att det skall uppstå snedvridande effekter på andra, relaterade marknader för mobiltelefonitjänster, på grossist- eller slutkundsnivå. Den föreslagna åtgärden lämnar också uppgiften att övervaka efterlevnaden till de tillsynsmyndigheter som ansvarar för elektroniska kommunikationer i varje medlemsstat, eftersom det är de som är närmast de berörda marknaderna och operatörerna.

Tack vare att den mekanism som inrättas genom förslaget är enkel och kommer att vara direkt tillämplig i hela unionen på grund av dess status som förordning, minimeras den administrativa och finansiella bördan för gemenskapen, nationella regeringar och myndigheter. Det kommer inte att krävas något införlivande eller extensivt överförande av kraven till den nationella lagstiftningen och processen för övervakning av efterlevnaden kommer att omfattas av de nationella tillsynsmyndigheternas normala verksamhet. I själva verket kommer tillämpningen av förslaget att lätta den administrativa bördan för de nationella tillsynsmyndigheterna eftersom det kommer att bespara dem behovet av att regelbundet analysera och se över den nationella grossistmarknaden för internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät inom deras territorium.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: förordning.

Problemet är brådskande och beständigt och kräver en enkel, effektiv och snabb lösning för de europeiska konsumenterna, på harmoniserad grund i hela unionen och utan behov av införlivande eller extensivt överförande av lagstiftningen på nationell nivå. En sådan process för nationellt införlivande skulle sannolikt i väsentlig grad fördröja effekten av åtgärden i vissa medlemsstater, vilket skulle få till följd att konkurrensvillkoren snedvrids för mobiloperatörerna i olika medlemsstater. En förordning är därför det enda instrument som kan bidra till att uppnå det önskade målet.

4. **BUDGETKONSEKVENSER**

Förslaget inverkar inte på gemenskapens budget.

5. **TILLÄGGSINFORMATION**

- **Förenkling**

Förslaget kommer att skapa rättsäkerhet för såväl mobilanvändare som marknadsaktörer genom att de befintliga mekanismerna i regelverket, som är svåra att tillämpa på internationella roamingtjänster för rösttelefoni, ersätts med en enkel mekanism som är tydlig och öppen och förutsebar för alla berörda parter.

Förslaget kommer att undanröja kravet på de nationella tillsynsmyndigheterna att genomföra omfattande och komplexa uppgiftsinsamlingar för att analysera grossistmarknaden för internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät, och innebär att de nationella regeringarna och myndigheterna inte längre behöver använda sina resurser för att söka alternativa lösningar och strategier på nationell nivå.

Eftersom den föreslagna åtgärden föreskriver ett enkelt och tydligt pristak för reglerade roamingsamtal kommer den inte att lägga några väsentliga administrativa bördor på företagen eller andra berörda parter. Genom att de nationella tillsynsmyndigheterna slipper analysera grossistmarknaden för internationella roamingtjänster lättas också den börda de har med den regelbundna insamling av uppgifter och samrådsförfaranden som marknadsanalysen kräver. De uppgifter som behövs för att tillämpa detta förslag är sådana som redan produceras av operatörerna och de kommer därför inte att medföra en ökad börda.

- **Klausuler om översyn/revision/tidsfrister**

Enligt förslaget skall förordningen ses över efter två år. Detta innebär att om marknadsutvecklingen då har gjort förordningen överflödigt kan kommissionen överväga att upphäva den, i enlighet med principerna för bättre lagstiftning.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

Den föreslagna rättsakten berör en EES-fråga och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

- **Genomgång av förslaget**

I artikel 1 fastställs förordningens syfte och räckvidd: Att införa principen om en europeisk hemmamarknad för användare av allmänna mobiltelefonnät för internationella roamingtjänster beträffande rösttelefoni när de reser inom gemenskapen. Principen om en europeisk hemmamarknad syftar till att uppnå en hög nivå av skydd för dessa användare genom att en övre gräns fastställs för de avgifter på grossist- och slutkundsnivå som kan tas ut av mobiltelefonoperatörer för internationella roamingtjänster som tillhandahålls inom gemenskapen.

I artikel 2 fastställs definitioner av termer i förordningen: ”hemmaleverantör”, ”hemmanät”, ”internationell roaming”, ”reglerat roamingsamtal”, ”roamingkund” och ”värdnät” är de nya nyckeltermerna som definieras.

I artikel 3 fastställs ett övre tak för de avgifter som tas ut av mobilnätoperatörerna för tillhandahållandet av reglerade roamingsamtal på grossistnivå. Den högsta avgift som får tas ut för reglerade roamingsamtal på grossistnivå till roamingkundens hemland eller till ett tredje land inom gemenskapen är tre gånger EU-genomsnittet för priset för mobilterminering medan den högsta avgift som får tas ut för tillhandahållande av reglerade roamingsamtal på grossistnivå till en mottagare inom det besökta landet är två gånger EU-genomsnittet för priset för mobilterminering.

I artikel 4 fastställs ett övre tak för de taxor som får tas ut på slutkundsnivå av hemmaleverantörerna för reglerade roamingsamtal. Detta fastställs till 130 % av den tillämpliga maxavgiften på grossistnivå för det samtalet (exklusive mervärdesskatt).

I artikel 5 fastställs att taken för slutkundspriser enligt artikel 4 skall börja gälla efter sex månader.

I artikel 6 fastställs ett övre tak för det slutkundspris som hemmaleverantören kan ta ut från sina roamingkunder för mottagande av samtal vid roaming inom gemenskapen. Detta övre tak motsvarar 130 % av den genomsnittliga termineringstaxa som offentliggjorts i enlighet med artikel 10 (exklusive mervärdesskatt).

I artikel 7 föreskrivs bättre insyn i slutkundspriserna för roaming. Detta skall uppnås genom att hemoperatören blir skyldig att på begäran gratis informera sina roamingkunder om dessa taxor, antingen via SMS eller via rösttelefoni. Dessutom förbättras insynen genom att hemmaleverantören blir skyldig att förse kunderna med uppgifter om roamingtaxorna när abonnemangen tecknas. Dessa uppgifter skall sedan aktualiseras regelbundet, och kunderna skall dessutom informeras om taxorna ändras på ett betydande sätt.

I artikel 8 fastställs de nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter och förpliktelser att kontrollera att förordningen efterlevs inom deras territorium.

Enligt artikel 9 skall medlemsstaterna föreskriva påföljder för överträdelse av bestämmelserna i förordningen.

I artikel 10 fastställs reglerna för fastställande och offentliggörande av den genomsnittliga mobiltermineringstaxan för beräkning av maxtaxorna i artiklarna 3 och 6.

I artikel 11 införs de ändringar som krävs av ramdirektivet för att se till att de direktiv som utgör regelverket och själva förordningen tillämpas på ett samstämmigt sätt.

I artikel 12 fastställs tidsramarna för översyn av förordningen.

Enligt artikel 13 skall kommissionen biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats genom ramdirektivet.

Enligt artikel 14 skall medlemsstaterna meddela kommissionen vilka tillsynsmyndigheter som ansvarar för att genomföra uppgifterna enligt förordningen.

I artikel 15 föreskrivs åtgärder för genomförandet av förordningen. Dessa skall antas i enlighet med det kommittéförfarande som avses i artikel 13.

Artikel 16 föreskriver att förordningen skall träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om roaming i allmänna mobilnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag²,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁴,

av följande skäl:

- (1) De nationella regleringsmyndigheterna ser det som ett problem att den som använder sin mobiltelefon under utlandsresor i gemenskapen ofta får betala alltför höga taxor för utnyttjandet av allmänna mobilnät. Vid sitt plenariesammanträde i maj 2005 konstaterade Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter (European Regulators' Group, ERG)⁵ bl.a. att det tycks saknas goda grunder för att slutkundstaxorna är så höga, och att de höga taxorna tycks vara en följd av att utländska värdsnätsoperatörer tar ut höga grossisttaxor och i många fall att även kundens egen nätoperatör gör rejäla påslag på grossisttaxorna. Gruppen konstaterade också att sänkningar av grossisttaxorna sällan slår igenom i slutkundsledet, och att de olika medlemsstaternas marknader är nära knutna till varandra.

² EUT C, s. .

³ EUT C, s. .

⁴ EUT C, s. .

⁵ Se kommissionens beslut 2002/627/EG av den 29 juli 2002 om att bilda Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för nät och tjänster inom området elektronisk kommunikation (EGT L 200, 30.7.2002, s. 38). Beslutet ändrat genom kommissionens beslut 2004/641/EG av den 14 september 2004 (EGT L 293, 16.9.2004, s. 30).

- (2) Europaparlamentet och rådet har antagit följande direktiv – nedan tillsammans kallade *telekompaketet* – för att skapa en inre marknad för elektronisk kommunikation i gemenskapen och ett bättre konsumentskydd genom ökad konkurrens: 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektivet)⁶, 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektivet)⁷, 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektivet)⁸, 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktivet om samhällsomfattande tjänster)⁹, samt 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)¹⁰.
- (3) Telekompaketet bygger på principen att aktörerna inte skall åläggas några skyldigheter så länge konkurrensen fungerar¹¹. De nationella regleringsmyndigheterna skall regelbundet granska marknaden och rådande skyldigheter, och vid behov ålägga operatörer med betydande marknadsinflytande nya, specifika skyldigheter. I samband med detta måste de nationella regleringsmyndigheterna bl.a. definiera den relevanta marknaden i enlighet med kommissionens rekommendation av den 11 februari 2003 om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation¹², och göra marknadsanalyser av de definierade relevanta marknaderna i enlighet med kommissionens riktlinjer¹³. Därefter skall man avgöra vilka operatörer som har betydande marknadsinflytande och ålägga dem skyldigheter.
- (4) Enligt rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader är den nationella grossistmarknaden för internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät en sådan relevant marknad där en nationell regleringsmyndighet kan gå in och ålägga en operatör en specifik skyldighet¹⁴. Men de nationella regleringsmyndigheternas marknadsanalyser – som de gjort var för eller inom ramen för Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter – visar att ingen nationell regleringsmyndighet ännu har lyckats få bukt med de höga grossisttaxorna för internationell roaming. Det tycks bero på att produktens karaktär – t.ex. det faktum att internationell roaming alltid berör mer än ett land – gör det svårt att avgöra vilka företag som har betydande marknadsinflytande.

⁶ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁷ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁸ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁹ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

¹⁰ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

¹¹ Se särskilt artiklarna 14–16 i ramdirektivet, artiklarna 7–8 i tillträdesdirektivet och artiklarna 16–17 i direktivet om samhällsomfattande tjänster.

¹² Kommissionens rekommendation K(2003)497 av den 11 februari 2003 om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation vilka kan komma i fråga för förhandsreglering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

¹³ Kommissionens riktlinjer för marknadsanalyser och bedömning av betydande marknadsinflytande i enlighet med gemenskapens regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (2002/C 165/03), EGT C 165, 11.7.2002, s. 6.

¹⁴ Punkt 17 i bilagan.

- (5) Däremot pekar rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader inte ut någon enda slutkundsmarknad för internationella roamingtjänster som en relevant marknad. Detta beror bl.a. på att slutkunden inte köper dessa tjänster separat, utan får dem i ett paket tillsammans med andra tjänster som hemmaleverantören erbjuder.
- (6) Problemet med höga roamingtaxor beror också på att den nationella regleringsmyndighet inom vars område slutkunden bor inte kan påverka den värnadsoperatör som tillhandahåller den internationella roamingtjänsten, eftersom denna operatör finns i en annan medlemsstat. Detta faktum begränsar också effekten av eventuella konsumentskyddsåtgärder som en medlemsstat vidtar med tillämpning av den resterande behörigheten på konsumentskyddsområdet.
- (7) Det finns alltså ett visst tryck på medlemsstaterna att ta itu med de höga taxorna för internationell roaming, men det har visat sig att de nationella regleringsmyndigheternas möjlighet att med hjälp av styrmedlen i telekompaketet åläggas operatörer specifika skyldigheter inte är tillräckligt skarpt för att skydda konsumenternas intressen.
- (8) I sin resolution av den 1 december 2005 om EU:s lagstiftning och marknader på området för elektronisk kommunikation 2004¹⁵ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att ta nya initiativ för att sänka de höga taxorna för internationell mobiltrafik. Vid sitt möte 23–24 mars 2006 konstaterade Europeiska rådet att det både på europeisk och nationell nivå behövs riktade, verkningsfulla och integrerade politiska åtgärder inom området informations- och kommunikationsteknik om man skall lyckas uppnå den nya Lissabonstrategins¹⁶ mål för ekonomisk tillväxt och produktivitet. I det sammanhanget påpekade rådet även den betydelse för konkurrensen en sänkning av de höga roamingtaxorna har.
- (9) Telekompaketet skulle undanröja alla de handelsbegränsande faktorer som var kända när paketet utarbetades, men nu behöver de gemensamma bestämmelserna anpassas efter andra omständigheter så att konsumentskyddet stärks på ett verkningsfullare sätt, samtidigt som den inre marknadens funktion förbättras.
- (10) Telekompaketet måste alltså ändras så att man kan införa ett undantag från gällande bestämmelser: om det inte finns någon operatör med betydande marknadsinflytande bör taxorna för tjänster kunna sättas genom affärsavtal. På detta sätt öppnar man för införande av specifika skyldigheter som är anpassade till internationella roamingtjänster.
- (11) Grossist- och slutkundsledet har mycket speciella egenskaper som motiverar exceptionella åtgärder utöver de mekanismer som annars finns att tillgå inom ramen för telekompaketet.
- (12) Roamingkundernas intressen bör skyddas genom att specifika skyldigheter införs i både grossist- och slutkundsledet, eftersom det har visat sig att taxesänkningar i

¹⁵ Europaparlamentets resolution 2005/2052(INI).

¹⁶ Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 22–23 mars 2005, och Meddelande inför Europeiska rådets vårmöte – Att arbeta tillsammans för tillväxt och sysselsättning – Nystart för Lissabonstrategin, KOM(2005) 24.

grossistledet inte alltid slår igenom i slutkundsledet, kanske för att det hittills har saknats incitament att föra sänkningarna vidare. Men en åtgärd helt inriktad på slutkundsledet utan hänsyn till grossisternas självkostnader kan störa marknadens funktion.

- (13) De skyldigheter som införs bör träda i kraft så snart som möjligt och i alla medlemsstater, efter det att operatörerna har fått rimlig tid på sig för att anpassa sina taxor och sitt tjänsteutbud till de nya reglerna.
- (14) En gemensam princip, den europeiska hemmamarknadsprincipen, bör införas för att den som under resor i gemenskapen utnyttjar allmänna mobilnät varken skall behöva betala oskäligt mycket för internationella roamingtjänster när han eller hon ringer samtal eller tar emot rösttelefonisamtal. Principen skall på så sätt både skydda konsumenten och bevara konkurrensen mellan operatörerna. Eftersom internationella roamingtjänster alltid berör mer än ett land behövs gemensamma bestämmelser, så att mobiloperatörerna överallt måste följa enhetliga bestämmelser utformade i enlighet med objektiva kriterier.
- (15) Det sätt som är mest verkningsfullt och proportionellt, och som bygger på ovan nämnda princip, är att reglera taxorna för internationella roamingsamtal genom att fastställa en högsta europeisk minuttaxa för både grossist- och slutkundsledet.
- (16) Hemmamarknadsprincipen bör leda till att slutkundstaxan för internationell roaming på ett skäligare sätt avspeglar operatörernas självkostnader för tjänsten, samtidigt som de kan fortsätta att konkurrera genom att variera sitt utbud och anpassa taxorna till marknadsförhållanden och efterfrågan.
- (17) Hemmamarknadsprincipen bör vara lätt att genomföra och bevaka, så att den administrativa bördan minimeras både för de berörda operatörerna och för de nationella regleringsmyndigheter som skall se till att bestämmelserna efterlevs.
- (18) Maxtaxan bör omfatta alla element som ingår i ett internationellt roamingsamtal, inklusive indirekta kostnader samt kostnader för signalering, originering, förmedling och terminering. Den bör också ta hänsyn till att operatörernas självkostnader för att leverera en internationell roamingtjänst varierar beroende på om det är fråga om ett samtal inom värdlandet, eller till kundens hemland eller en annan medlemsstat.
- (19) Maxtaxan i grossistledet för ett internationellt roamingsamtal bör grundas på den genomsnittliga minuttaxa som operatörer med ett betydande marknadsinflytande tar för terminering av mobilsamtal. Dessa termineringstaxor övervakas nämligen redan i enlighet med telekompaketet och bör därför baseras på operatörernas självkostnader. Med tanke på karaktären på marknaden för samtalsterminering i individuella allmänna mobilnät och det faktum att internationell roaming är transnationell, dvs. alltid berör mer än ett land, är termineringstaxorna också en bra utgångspunkt för en reglering som är representativ för mobilnätets kostnadsstruktur över hela Europa. Den genomsnittliga mobiltermineringstaxan är ett pålitligt riktvärde för kostnaderna på grossistnivå. Om maxtaxan i grossistledet grundas en lämplig multipel av den bör man kunna vara säker på att operatören kan täcka sina faktiska kostnader för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster.

- (20) Maxtaxan till slutkund bör sättas så att kunden upplever att de inte får betala alltför mycket för ett reglerat roamingsamtal, samtidigt som hemmaleverantören kan hålla en tillräcklig vinstmarginal för att kunna differentiera sitt utbud.
- (21) Operatörer som tillhandahåller internationell roaming för roamingsamtal från utlandet, i enlighet med denna förordning, bör ges en övergångsperiod för att frivilligt anpassa sina slutkundspriser till de maxtaxor som anges i denna förordning. Det är lämpligt att anslå en period på sex månader för detta, så att marknadsaktörerna får möjlighet att göra de anpassningar som krävs.
- (22) Maxtaxa bör också tillämpas för vad en kund måste betala för att ta emot rösttelefonisamtal i gemenskapen via roaming när han eller hon befinner sig utomlands. På så sätt skulle taxorna bättre återspegla operatörens självkostnader för att tillhandahålla roamingtjänsten, samtidigt som kunderna skulle bli mer medvetna om vilka taxor de kommer att debiteras när de besvarar samtal utomlands.
- (23) Denna förordning bör inte vara till hinder för innovativa erbjudanden som är fördelaktigare än de maxtaxor per minut som anges i denna förordning.
- (24) För att alla som använder mobil rösttelefoni skall omfattas av denna förordning bör taxeregleringen gälla oavsett om kunden betalar hemmaleverantören i förskott eller efterskott.
- (25) De genomsnittliga mobiltermineringstaxor som avses i denna förordning bör fastställas på grundval av de uppgifter som de nationella regleringsmyndigheterna lämnar till kommissionen och som kommissionen offentliggör regelbundet. Alla operatörer som åläggs skyldigheter genom denna förordning bör få rimlig tid på sig för att genomföra de taxeändringar som blir nödvändiga när kommissionen har offentliggjort nya genomsnittliga taxor.
- (26) För att öka insynen i taxorna för in- och utgående roamingsamtal i gemenskapen, och för att roamingkunderna skall bli mer medvetna om vad det kostar att använda mobiltelefonerna utomlands, bör leverantörer av mobiltjänster ordna så att kunderna kan få information om gällande roamingtaxor när de befinner sig utomlands. Denna informationstjänst skall vara kostnadsfri och enkel att använda. Insynskravet innebär också att operatörer måste tillhandahålla uppgifter om roamingtaxor när abonnemangen tecknas, och att de regelbundet, samt så snart betydande ändringar ägt rum, skall förse sina kunder med aktuella uppgifter om roamingtaxorna.
- (27) De nationella regleringsmyndigheter som har ansvarsområden som omfattas av telekompaketet bör ha behörighet att inom sina respektive territorier övervaka och upprätthålla uppfyllandet av de skyldigheter som anges i denna förordning. De bör också bevaka utvecklingen av taxorna för röst- och datatjänster för mobilkunder vid roaming i gemenskapen, inte minst de särskilda taxorna för roamingsamtal som görs i gemenskapens yttersta randområden, och behovet av att se till att dessa kostnader kan täckas på ett adekvat sätt på grossistmarknaden. De bör också se till att mobilanvändarna får tillgång till aktuell information om tillämpningen av förordningen.
- (28) Medlemsstaterna bör införa ett påföljdssystem att tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning.

- (29) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁷.
- (30) Målet för den föreslagna åtgärden är att införa en gemensam princip som skall garantera att de som under resor i gemenskapen utnyttjar allmänna mobilnät inte skall behöva betala oskäligt mycket för internationella roamingtjänster när de ringer eller tar emot rösttelefonisamtal. På så sätt vill man åstadkomma ett gott konsumentskydd, samtidigt som konkurrensen mellan mobiloperatörerna bevaras. Men medlemsstaterna kan inte själva uppnå detta mål i tillräcklig utsträckning på ett säkert, enhetligt och snabbt sätt. Gemenskapen får därför vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (31) Denna förordning bör ses över senast två år efter ikraftträdandet för att kontrollera att den fortfarande är nödvändig och verkningsfull med hänsyn till de förhållanden som då råder på marknaden för elektroniska kommunikationstjänster.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och räckvidd

1. Genom denna förordning införs en gemensam princip, den europeiska hemmamarknadsprincipen, som innebär att de som under resor i gemenskapen utnyttjar allmänna mobilnät inte skall behöva betala oskäligt mycket för internationella roamingtjänster när de ringer eller tar emot samtal; principen skall på så sätt åstadkomma ett gott konsumentskydd, samtidigt som konkurrensen mellan mobiloperatörerna bevaras. Förordningen innehåller också bestämmelser om vilka taxor mobiloperatörer får ta ut för internationella roamingtjänster för rösttelefonisamtal som rings eller tas emot i gemenskapen, och gäller både de taxor som nätoperatörerna tar ut av varandra och de taxor som hemmaleverantören tar ut av slutkunden.
2. Denna förordning är en sådan särskild åtgärd som avses i artikel 1.5 i direktiv 2002/21/EG i dess ändrade lydelse enligt denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning skall definitionerna i artikel 2 i direktiv 2002/21/EG, artikel 2 i direktiv 2002/19/EG och artikel 2 i direktiv 2002/22/EG gälla.

¹⁷ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Därutöver skall i denna förordning avses med

- (a) *hemmaleverantör*: ett företag som levererar markbundna allmänna mobiltelefonitjänster på slutkundsnivå till en roamingkund,
- (b) *hemmanät*: ett markbundet allmänt mobilnät i en medlemsstat via vilket en hemmaleverantör levererar markbundna allmänna mobiltelefonitjänster till en roamingkund,
- (c) *internationell roaming*: när en roamingkund ringer eller tar emot samtal på en mobiltelefon eller annan typ av terminal utanför den medlemsstat där kundens hemmanät finns, och detta möjliggörs genom ett avtal mellan hemma- och värdnätsoveratorerna,
- (d) *reglerat roamingsamtal*: ett mobilt rösttelefonisamtal som en roamingkund ringer från ett värdnät och som tas emot på ett allmänt telefonnät i gemenskapen,
- (e) *roamingkund*: en kund hos en operatör som levererar markbundna allmänna mobiltelefonitjänster via ett markbundet allmänt mobilnät i gemenskapen, när kunden ringer eller tar emot samtal på sin mobiltelefon eller annan typ av terminal via ett värdnät, och detta möjliggörs genom ett avtal mellan hemma- och värdnätsoveratorerna,
- (f) *värdnät*: ett markbundet allmänt mobiltelefoninät i en annan medlemsstat än den där hemmanätet finns, via vilket en roamingkund kan ringa eller ta emot mobiltelefonsamtal genom ett avtal mellan hemma- och värdnätsoveratorerna.

Artikel 3

Grossisttaxor för reglerade roamingsamtal

Den totala grossisttaxa – där bl.a. originering, förmedling och terminering ingår – som en värdnätsoveratör tar ut av roamingkundens hemmaleverantör för ett reglerat roamingsamtal, får inte överstiga den högsta totala grossisttaxa per minut som blir resultatet av en beräkning i enlighet med bilaga I.

Artikel 4

Slutkundstaxor för reglerade roamingsamtal

Utan att det påverkar artikel 5 får den totala slutkundstaxa exklusive moms som en hemmaleverantör tar ut av en roamingkund för ett reglerat roamingsamtal inte överstiga 130 % av den högsta grossisttaxa för ett sådant samtal som blir resultatet av en beräkning i enlighet med bilaga I. Denna maxtaxa skall även inkludera alla fasta avgifter för reglerade roamingsamtal, exempelvis avgifter för uppkopplings- och tillvalsavgifter.

Artikel 5

Tidsschema för tillämpning av pristak för slutkundstaxor för reglerade roamingsamtal

Bestämmelserna i artikel 4 skall börja gälla sex månader efter det att denna förordning träder i kraft.

Artikel 6

Slutkundstaxor för inkommande reglerade roamingsamtal

Den sammanlagda taxa, exklusive moms, som en hemmaleverantör får ta ut av en roamingkund för inkommande rösttelefonisamtal vid roaming i ett värdsnät, får inte överskrida 130 % av den genomsnittliga termineringstaxa som offentliggjorts i enlighet med artikel 10.3. Denna maxtaxa skall även inkludera alla fasta avgifter för reglerade roamingsamtal, exempelvis engångs- och tillvalsavgifter.

Artikel 7

Information om slutkundstaxor

1. En hemmaleverantör skall på begäran av en roamingkund lämna individuell information om de taxor som gäller när han eller hon ringer eller tar emot samtal utanför hemmanätet i utlandet.
2. Kunden skall kunna få informationen antingen genom att ringa ett mobilt rösttelefonisamtal, eller genom att skicka ett SMS-meddelande, i båda fallen till ett särskilt nummer som hemmaleverantören avdelat för detta ändamål; vidare skall kunden kunna välja mellan att få informationen under själva samtalet eller i form av ett SMS-meddelande, i det sistnämnda fallet utan oskäligt dröjsmål.
3. Både beställning och mottagning av informationen skall vara kostnadsfri.
4. Den individuella informationen skall omfatta de taxor som enligt roamingkundens taxsystem gäller för att ringa och ta emot roamingsamtal i ett värdsnät.
5. Hemmaleverantörer skall förse sina nya kunder med fullständiga upplysningar om gällande roamingtaxor när abonnemanget tecknas. Hemmaleverantörerna skall dessutom regelbundet förse sina kunder med aktuella uppgifter om gällande roamingtaxor och dessutom meddela kunderna så snart betydande ändringar av taxorna har ägt rum.

Artikel 8

Tillsyn

1. De nationella regleringsmyndigheterna skall bevaka och övervaka att denna förordning följs inom deras respektive territorier.

2. De nationella regleringsmyndigheterna har behörighet att kräva att företag, som åläggs skyldigheter genom denna förordning, skall lämna all information som är relevant för förordningens genomförande och upprätthållande. Informationen skall på begäran lämnas utan dröjsmål och inom utsatt tid, och innehålla all efterfrågad information. Omfattningen av den efterfrågade informationen skall stå i proportion till vad myndigheten behöver för att fullgöra sitt uppdrag.
3. De nationella regleringsmyndigheterna får ingripa på eget initiativ för att se till att förordningen följs.
4. En nationell regleringsmyndighet som upptäcker att någon åsidosätter en skyldighet enligt denna förordning skall ha behörighet att kräva att åsidosättandet omedelbart upphör.
5. De nationella regleringsmyndigheterna skall offentliggöra aktuell information om tillämpningen av denna förordning i en form som är lättillgänglig för alla berörda parter.
6. De nationella regleringsmyndigheterna skall bevaka utvecklingen av de taxor i grossist- och slutkundsledet som gäller röst- och datakommunikationstjänster för roamingkunder, däribland SMS-tjänster och MMS-tjänster (Multimedia Messaging Service), inte minst i gemenskapens yttersta randområden, och skall meddela resultaten av bevakningen till kommissionen på dennas begäran.
7. Tvister i frågor som regleras i denna förordning mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster skall lösas genom det nationella tvistlösningsförfarande som har fastställts i enlighet med artiklarna 20 och 21 i direktiv 2002/21/EG.
8. Om en olöst tvist i en fråga som regleras i denna förordning berör konsumenter eller – då det är tillämpligt enligt inhemsk rätt – andra slutkunder, skall de förfaranden för lösning av tvister utanför domstol som inrättats i enlighet med artikel 34 i direktiv 2002/22/EG kunna användas.

Artikel 9

Påföljder

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att påföljderna tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla påföljdsbestämmelserna till kommissionen inom sex månader från denna förordnings ikraftträdande; vidare skall alla efterföljande ändringar av bestämmelserna anmälas utan dröjsmål.

Artikel 10

Genomsnittlig mobiltermineringstaxa

1. Den genomsnittliga mobiltermineringstaxan skall bestämmas i enlighet med de kriterier och metoder som anges i bilaga II och med användning av de uppgifter som de nationella regleringsmyndigheterna har lämnat i enlighet med punkterna 2 och 4 i denna artikel.
2. De nationella regleringsmyndigheterna skall på begäran och inom utsatt tid meddela kommissionen de uppgifter som avses i bilaga II.
3. Kommissionen skall i *Europeiska unionens officiella tidning* regelbundet offentliggöra den genomsnittliga mobiltermineringstaxa som bestämts enligt punkterna 1, 2 och 4.
4. Första gången den genomsnittliga mobiltermineringstaxan offentliggörs efter denna förordnings ikraftträdande får kommissionen använda sig av de senaste uppgifter som överensstämmer med bilaga II och som har samlats in i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2002/21/EG inom ramen för kontrollen av genomförandet av 2002 års lagstiftning om elektroniska kommunikationer.
5. Företag som omfattas av denna förordning skall se till att de taxeändringar som måste göras för att företaget skall uppfylla kraven i artiklarna 3, 4 och 6 träder i kraft inom två månader från offentliggörandet i enlighet med denna artikel.
6. Ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilaga II till teknik- eller marknadsutvecklingen skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 13.3.

Artikel 11

Ändring av direktiv 2002/21/EG

I artikel 1 i direktiv 2002/21/EG skall följande punkt läggas till som punkt 5:

- “5. Detta direktiv och särdirektiven skall inte påverka tillämpningen av särskilda åtgärder som antas för reglering av taxor för internationell roaming vid mobila rösttelefonisamtal.”

Artikel 12

Granskning av förordningens verkan

Kommissionen skall granska denna förordnings verkan och rapportera resultaten till Europaparlamentet och rådet senast två år efter förordningens ikraftträdande. I sin rapport skall kommissionen ta med sin motivering för ett eventuellt fortsatt behov av lagstiftning eller

möjligheterna att upphäva sådan lagstiftning i ljuset av marknadsutvecklingen och konkurrenssituationen. För detta ändamål får kommissionen begära in information från medlemsstaterna och de nationella regleringsmyndigheterna; informationen skall lämnas utan onödigt dröjsmål.

Artikel 13

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats genom artikel 22 i direktiv 2002/21/EG.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 14

Underrättelse om nationell regleringsmyndighet

Medlemsstaterna skall inom två månader från denna förordnings ikraftträdande underrätta kommissionen om vilka nationella regleringsmyndigheter som ansvarar för fullgörandet av de uppgifter som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 15

Genomförande

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Grossisttaxor för reglerade roamingsamtal enligt artikel 3

Den totala grossisttaxa per minut som en värdsnätsoperatör tar ut av roamingkundens hemmaleverantör för ett reglerat roamingsamtal som börjar i värdsnätsoperatörens nät, får inte överstiga den enligt artikel 10.3 offentliggjorda genomsnittliga mobiltermineringstaxan multiplicerad med

- a) 2 (två) om det är fråga om ett reglerat roamingsamtal till ett nummer som har tilldelats ett allmänt telefonnät i den medlemsstat där värdsnätet finns, eller
- b) 3 (tre) om det är fråga om ett reglerat roamingsamtal till ett nummer som har tilldelats ett allmänt telefonnät i en annan medlemsstat än den där värdsnätet finns.

Dessa maxtaxor skall även inkludera alla fasta avgifter, t.ex. uppkopplingsavgifter.

BILAGA II

Beräkning av den genomsnittliga mobiltermineringstaxan enligt artikel 10

- (1) I denna bilaga avses med
- a) *nationell viktad genomsnittlig termineringstaxa*: genomsnittet av termineringstaxorna per operatör med betydande marknadsinflytande, viktat på grundval av antalet aktiva abonnenter per operatör med betydande marknadsinflytande,
 - b) *termineringstaxa per operatör med betydande marknadsinflytande*: den genomsnittliga minuttaxan (inbegripet uppkopplingsavgifter), grundad på ett samtal på tre minuter till normaltaxa, utan mervärdesskatt och i den berörda medlemsstatens nationella valuta, som de enskilda operatörerna med betydande marknadsinflytande tar ut för terminering av röstsamtal i sina mobilnät, fastställd i enlighet med en metodik som godkänts av den nationella regleringsmyndigheten,
 - c) *operatör med betydande marknadsinflytande*: den som driver ett markbundet allmänt mobilnät och som har fastställts ha betydande marknadsinflytande i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG på en marknad för terminering av samtal i sådana nät i den berörda medlemsstaten,
 - d) *aktiva abonnenter per operatör med betydande marknadsinflytande*: summan av egna abonnenter hos varje enskild operatör med betydande marknadsinflytande och av de aktiva abonnenterna hos varje annan mobiloperatör som använder en sådan operatörs nät för terminering av röstsamtal till sina kunder,
 - e) *aktiva abonnenter*: aktiva mobilabbonenter (både sådana som betalar i förskott och på räkning) som fastställs i enlighet med en metodik som godkänts av den nationella regleringsmyndigheten.
- (2) Den genomsnittliga mobiltermineringstaxa som skall offentliggöras enligt artikel 10.3 är genomsnittet av de nationella viktade genomsnittliga termineringstaxorna, i sin tur viktat på grundval av det sammanlagda antalet aktiva abonnenter i varje medlemsstat. Den skall beräknas utgående från uppgifter som fastställs i punkt 3 nedan och som har meddelats kommissionen av de nationella regleringsmyndigheterna på begäran enligt artikel 10.2 eller 10.4.

(3) De nationella regleringsmyndigheterna skall lämna följande uppgifter till kommissionen:

- a) Den nationella viktade genomsnittliga termineringstaxan samt
- b) summan av alla aktiva abonnenter per operatör med betydande marknadsinflytande i deras medlemsstat.

I båda fall skall det datum som kommissionen anger för detta ändamål i sin begäran gälla.

(4) Kommissionen kommer att räkna om de nationella viktade genomsnittliga termineringstaxor som anges i andra valutor än euro enligt den valutakurs som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* för den tidpunkt som kommissionen har angett enligt punkt 3.